

E D E B İ Y A T / Ş İ İ R

Gültekin Emre

Onca Yılın,
Onca Yolun

gün görmek

Bu aşkı hep kıpkırmızı güllerle ovmalı

Pusu kuruyor puslu havalar poz vere vere
-akşama daha çok var oysa gün geçip gitti-
Yankısı eskidi o uzak diyarların, dillerin

Toz duman ya bu haritanın hâli
Ya ağıtların kapanmayan yaraları

Cin gibi cinayetlere gebe bu haritalar
-söve söve söylevden ne çıkacak ki-
Kürsüler kurulur kurbanlar kesile kesile

Evim bildim mekânı cennet olan kitapçıları

Kesik başlar dolaşıp duruyorsa çoğala çoğala
-hadi piknik yapalım da görelim günümüzü-
Meyhaneler de at değiştirir can çekişirken

Ne zordur acının dilinden medet umulması

Denizde hiç taş sektiremeden kem küm edilir mi
-ah gönül verebilseydim tekne yarışlarına-
Bir sahafa yelken açmalı, geçmiş başımda duman

Gülleri bu dipdiri aşkla ovmalı ovmalı

nergis kokuyor

Eğer bir taş ağlarsa, nasıl sağır olur yaprak
Denizin eline su değse, ateşler yanar dağda
Bulut küserse bir başka buluta, üşür ovanın gölgesi
Yürüdüm de yürüdüm yorgun çiğdemlerin arasından

Boş bir rüyanın içini doldurmak için uyudum
Başımın ağrısı sırtlan sırtması ki, kayda geçmeli
Göç durmaz göçmenlik ruhlara dantel dantel paye
Bir ırmağın dudakları neden kurur, bilemedim

Ardına dönüp bak dedi yepyeni şarkılar
Gidip geldiğim yolun sonu hangi iskele
Mevsimler yan gelip yatar can çekişe çekişe
Bir çardağın da söyleyeceği vardır gölgesine

Kalın olur uzun gecelerin sürüncemesi
Hep aynı yere parmak basmıyor yaz yağmuru
Bu bir ömürse, geride bıraktıklarını al gel de görelim
Ha, bir de ülke gidiyor bir yerlere örselene örselene

Yaşayıp gidiyor mu hayaller eğile büküle
Dinle hiç olmayan akşamların anlattıklarını
Varacağın yer hep geldiğin yer midir, söyle
Çökme hemen dönüp dolaşıp yanık havaların başına

Yarını da var günbatımlarının yarası da
Karşıdaki ada süt sağmıyor, nergis kokuyor ama
Denize elini bile sürmüyor balıkçı kayıkları
Gelecek de bir gün dün olacak yakalara yapışıp

bir sevdanın peşinde

Yol bitmez söz bitse de geçmiş hep göz önünde. Â mânın çöz-
düğü bir düğüm yol yordam bilmeden. Yanık bir hava, sesi
kısılmış bir kaval, bozkır dikenî...

Yarın kör kuytulara ağzı açık bekliyor yarım yamalak

Şaraplı akşamların seraplı gömüleri zil zurna. Trenlerin acı
çığlığı silemez gözyaşlarını. Ok gide gide bulur menzili cep
aynalarında...

Dalgası baş döndürür bu ufku kapkara denizlerin

Yarısı yaşanmış bir geçmişi yeniden sefere çıkarmak. İşte bu
başka bir dünyaya adım atmaktır diller sürçe sürçe. Yokluk
bel bükür, olmayan uçurtmalar uçup gider...

Bir sevdanın peşinde ömür tükenir sığınıp teskerelere

Yabana her gün yabancı, yarın hep başka bir acı. Yağmur
sancısı, geçip gider sızım sızım sıla bulutu. Büsbütün yanmış
geri dönüş bileti bu oynak aynaların..

Yemin etme yem olursun gurbetin oltasına

bayramlık

Unutmadım elbette mahallemizde
Hatta oturduğumuz apartmanın bahçesinde
Halıların, kilimlerin pata küte dövüldüğünü
Ne toz çıkardı ama, sanki taş ocağı

Ne yapsak unutamazdık o halıları, kilimleri
Döve döve bir hâl oluşumuzu
Kaslar sızlar, yorgunluk azar da azar
Ama bayram yakındır ya, her şey unutulacak

Her şey unutulup gider kolayca sonra
Bayram yemekleri, komşular
Gıcır gıcır ayakkabılarla, yepyeni giysilerden
Bir de mendil içinde verilen harçlıklardan başka

Dünya her zaman başkadır, hele bayramlarda
Hele kurulan düşlerde, hele dedelerin kucaklarında

Memleketim bir başkadır da
Ya çoktan çekip giden gençliğim?